

Rapport

Datum: 5 november 2007
Rapportnummer: 2007/237

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden op het moment dat zijn bromfiets op 30 oktober 2001 in beslag werd genomen, heeft nagelaten te registreren welke bezittingen zich in zijn bromfiets bevonden.

Voorts klaagt verzoeker erover dat hem een schadevergoeding van slechts € 75 is toegekend met betrekking tot zijn bromfiets.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 30 oktober 2001 hield ambtenaar C. van het regionale politiekorps Haaglanden verzoeker staande, omdat het vermoeden bestond dat zijn bromfiets was opgevoerd. Omdat verzoeker niet meewerkte, hield C. hem vervolgens aan wegens verzet en belediging. Hij werd overgebracht naar het politiebureau alwaar hij werd ingesloten. Ook zijn bromfiets werd naar het politiebureau overgebracht. Na een technische controle nam de politie de bromfiets in beslag.

2. Bij brief van 30 september 2002 liet verzoeker de politie weten dat hij persoonlijk op het politiebureau en meerdere keren telefonisch had verzocht om teruggave van zijn bromfiets en zijn bezittingen, die zich in zijn bromfiets bevonden, maar hierop nooit iets van de politie had vernomen. Wel was hem uiteindelijk meegedeeld dat zijn scooter was vernietigd.

Verzoeker stelde de politie in deze brief daarom de vraag of zijn bezittingen, die in de scooter lagen, ook waren vernietigd. Hij omschreef zijn bezittingen als volgt:

"- een aantal CD's

- een discman

- een slot

- computerspeakers

- gereedschap"

Indien deze bezittingen waren vernietigd, verzocht verzoeker de politie om zijn bromfiets en zijn bezittingen ter waarde van € 570 te vergoeden.

3. In een nadere, ongedateerde brief aan de politie Haaglanden specificeerde verzoeker zijn verzoek om schadevergoeding. Deze specificatie was als volgt:

"Scooter (beta-ark) t.w.v. 2.600 euro

Slot (kryptonnite) t.w.v. 200 euro

7 CD's t.w.v. 100 euro

Discman (Sony) t.w.v. 100 euro

Computerspeakers t.w.v. 50 euro

Gereedschap waarvan ik de waarde niet kan achterhalen, ong. 50 euro"

4. Bij brief van 20 december 2004 verzocht verzoeker de politie Haaglanden wederom om hem te berichten wat er met zijn scooter en eigendommen was gebeurd. In antwoord hierop deelde de politie verzoeker bij brief van 1 februari 2005 mee dat de officier van justitie op 21 september 2002 had beslist dat de inbeslaggenomen bromfiets moest worden vernietigd. De bromfiets was daartoe overgedragen aan de Dienst Domeinen te Bleiswijk, alwaar deze op 5 december 2002 was vernietigd. Voor nadere informatie werd verzoeker verwezen naar het arrondissementsparket te Den Haag.

5. Bij ongedateerde brief, bij de politie binnengekomen op 31 maart 2005, verzocht verzoeker nogmaals om aan te geven waar zijn persoonlijke bezittingen waren gebleven.

Hij omschreef zijn bezittingen als volgt:

"Een slot

Een helm

Een alarm

Een discman

4 CD's

Gereedschap

2 kleine computerboxjes"

6. Bij brief van 19 april 2005 deelde de politie verzoeker mee dat de politie geen aansprakelijkheid erkende voor de door verzoeker geclaimde schade. Verzoeker werd verwezen naar het arrondissementsparket te Den Haag.

7. Het arrondissementsparket te Den Haag verwees verzoeker bij brief van 26 mei 2005 voor zijn schade naar de Dienst Domeinen.

8. De Dienst Domeinen liet verzoeker bij brief van 11 april 2006 weten dat zijn bromfiets en zijn persoonlijke bezittingen nooit bij Domeinen waren ontvangen. Verzoeker werd daarom terugverwezen naar de afdeling Schade en Verzekeringen van de politie Haaglanden.

9. Bij brief van 20 april 2006 deelde verzoeker de politie Haaglanden mee dat hij al vierenhalf jaar bezig was om te achterhalen waar zijn bromfiets was gebleven. Verzoeker diende wederom een gespecificeerd verzoek in om schadevergoeding.

Deze specificatie was als volgt:

"Scooter (beta ark) t.w.v. 2.600 euro

Slot (krypyonite) t.w.v. 200 euro

7 CD's t.w.v. 100 euro

Discman (Sony) t.w.v. 100 euro

Computerspeakers t.w.v. 50 euro

Gereedschap t.w.v. 50 euro"

10. De chef Financieel Economisch Beleid van de afdeling Schade en Verzekeringen van het regionale politiekorps Haaglanden deelde verzoeker bij brief van 2 augustus 2006 mee dat de officier van justitie op 20 september 2002 had besloten dat zijn bromfiets moest worden vernietigd. Van deze beslissing werd de politie bij brief van 21 september 2002 in kennis gesteld. Ter uitvoering van die beslissing had de politie de bromfiets moeten overdragen aan de Dienst Domeinen.

In tegenstelling tot de beoogde overdracht aan de Dienst Domeinen, had de politie de bromfiets op 5 december 2002 ter vernietiging overgedragen aan een derde. In de veronderstelling dat de politie de scooter had overgedragen aan de Dienst Domeinen, had de officier van justitie deze dienst op 21 september 2002 laten weten dat de vernietigingsopdracht was ingetrokken. De officier van justitie had uiteindelijk op 23 februari 2003 beslist dat de scooter aan verzoeker moest worden teruggegeven. De politie was echter niet op de hoogte gebracht van deze beslissing. De politie betreurde dat het zo was gelopen, en besloot om aan verzoeker de schade te vergoeden. De chef Financieel Economisch Beleid gaf aan dat op grond van artikel 117, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond, onder 1) de waarde van de bromfiets voorafgaand aan de vernietiging was getaxeerd op € 75. Verder stonden de door verzoeker geclaimde bezittingen niet geregistreerd bij de politie Haaglanden, waardoor het bewijs ontbrak dat deze goederen in het bezit waren geweest van de politie. Derhalve was de politie bereid om verzoeker coulancehalve tegemoet te komen. Hem werd verzocht om nadere gegevens over zijn bezittingen te verstrekken, zoals aankoopfacturen, girale

betaalbewijzen, aankoopdata en omschrijvingen. Na ontvangst van deze bescheiden zou de politie een afwikkelingsvoorstel doen.

De chef Financieel Economisch Beleid plaatste nog wel de kanttekening dat de laatste opgave van de door verzoeker geleden schade afweek van zijn eerdere opgave van maart 2005.

I. Ten aanzien van het niet-registreren van verzoekers bezittingen

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden op het moment dat zijn bromfiets in beslag werd genomen, heeft nagelaten te registreren welke bezittingen zich in zijn bromfiets bevonden. Verzoeker stelt hierbij dat hij wel twintig keer op het politiebureau was langsgegaan om te vragen of hij zijn bromfiets mocht meenemen, of tenminste zijn bezittingen. De persoon die daarover ging, politieambtenaar C., was echter nooit aanwezig. Voorts deelde hij mee dat hij nu, na vijf jaar, geen aankoopbonnen of girale betaalbewijzen meer kon overleggen.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht niet gegrond.

Uit onderzoek was gebleken dat de bezittingen nergens bij de politie Haaglanden waren geregistreerd. Ook de betrokken ambtenaren konden zich hieromtrent niets herinneren. Er was hierdoor geen enkel bewijs dat de vermelde goederen daadwerkelijk in het bezit waren van de politie Haaglanden. Verder wees ook de korpsbeheerder erop dat verzoekers laatste specificatie van de bezittingen afweek van zijn eerdere specificatie in maart 2005.

3. Verzoeker deelde tijdens het onderzoek nogmaals mee dat hij meerdere keren op het politiebureau was geweest en telefonisch contact had gezocht met politieambtenaar C. Deze was echter nooit aanwezig. De heer C. komt hij nog wel eens tegen. C. was degene die hem erop attendeerde dat de politie een fout had gemaakt met zijn bromfiets en dat deze niet had mogen worden vernietigd. C. herinnerde zich het voorval toen nog goed, zo ook dat er nog persoonlijke eigendommen in de bromfiets zaten, aldus verzoeker. Verzoeker had in de cel gezeten nadat hij was aangehouden. Hij had zijn helm en slot en de rest van zijn spullen nooit teruggekregen, aldus verzoeker.

4. Op verzoek van de Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder nog weten dat het verzoek aan verzoeker om aankoopbonnen en betaalbewijzen over te leggen, erop was gericht om de dagwaarde van de goederen te bepalen. Gezien het geclaimde totaalbedrag van € 500, werd ervan uitgegaan dat de opgave van verzoeker was gebaseerd op de nieuwwaarde. Doch om de dagwaarde te bepalen, diende er afschrijving te worden toegepast. Nu verzoeker niet in staat blijkt te zijn om aan te tonen wat de dagwaarde is van

de betreffende goederen, stelde de korpsbeheerder de fictieve waarde vast op € 175. De korpsbeheerder is bereid om dit bedrag coulancehalve aan verzoeker te betalen als tegemoetkoming voor het vermeende verlies van de zich in de bromfiets bevindende goederen.

5. Betrokken politieambtenaar C. verklaarde tijdens het onderzoek dat hij bij de aanhouding geen bezittingen in de bromfiets van verzoeker had aangetroffen. Verzoeker had hem na de aanhouding ook nooit gevraagd of hij de door hem genoemde bezittingen kon terugkrijgen.

C. had in de brieven van verzoeker gelezen dat hij stelt dat C. hem zou hebben gezegd dat de politie een fout had gemaakt bij de inbeslagname van zijn bromfiets en dat hij in zijn recht stond. Volgens C. was dit een vergissing van verzoeker, want hij had hem dit nooit gezegd. Wel had hij tegen verzoeker gezegd dat indien hij van mening was dat de politie een fout had gemaakt, hij de politie daarop moest aanspreken.

C. kon zich verder niet herinneren of verzoeker een helm en/of een slot bij zich had, en waar deze spullen waren gebleven. Misschien was deze helm en/of slot aan de brommer gehangen. Het kon ook zijn dat deze spullen verzoeker waren afgenomen bij de insluiting. Omdat hij zich dit niet meer kon herinneren, kon hij ook niet zeggen of deze spullen later aan verzoeker waren teruggegeven, aldus C.

6. In reactie op het hiervóór weergegeven verslag van bevindingen liet politieambtenaar C. nog weten dat op de fouilleringslijst, die tijdens de insluiting van verzoeker was opgemaakt, geen melding werd gemaakt van een helm of slot. Dat het slot daarop niet was vermeld, is volgens C. heel logisch, omdat dit soort zaken gewoonlijk bij de bromfiets blijft. Uit het feit dat de helm niet op de lijst werd genoemd, kan C. alleen maar afleiden dat ook deze bij de bromfiets was gebleven, en dus deel was van de taxatie.

Beoordeling

7. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste is onder meer vastgelegd in de Handleiding inbeslagneming, waarin is bepaald dat inbeslaggenomen voorwerpen zo nauwkeurig mogelijk dienen te worden omschreven (zie Achtergrond, onder 2).

8. Tijdens het onderzoek is komen vast te staan dat de politie in het geheel niet heeft geregistreerd of en welke bezittingen zich aan of in de bromfiets bevonden. Hiermee is de inbeslaggenomen bromfiets niet nauwkeurig omschreven waardoor is gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

9. Verder wordt ten aanzien van dit punt het volgende overwogen.

Tijdens het onderzoek zijn geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen, op grond waarvan is komen vast te staan dat alle door verzoeker aangegeven bezittingen zich daadwerkelijk in de bromfiets bevonden. Wel is aannemelijk dat verzoeker bij de aanhouding een helm en een slot bij zich had. Dit behoort immers tot de standaarduitrusting van een bromfietsrijder. Nu politieambtenaar C. heeft aangegeven dat deze bezittingen niet op de fouilleringslijst zijn vermeld, is aannemelijk dat in ieder geval deze bezittingen aan of in de bromfiets zijn achtergebleven.

II. Ten aanzien van het toekennen van de schadevergoeding van € 75

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat de politie hem voor zijn bromfiets slechts een schadevergoeding heeft toegekend van € 75. Verzoeker stelt hierbij dat zijn bromfiets een scooter Beta Ark was. De duurste scooter die toentertijd te koop was. Op Marktplaats.nl stonden deze bromfietsen van die leeftijd nog altijd te koop voor € 700 tot € 1.000. De bromfiets kwam uit 1996 met een nieuwwaarde van € 2.221. Het kan volgens verzoeker niet zo zijn dat de waarde van deze bromfiets binnen vijf jaar met € 2.100 daalt.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht niet gegrond. Het bedrag van € 75 was gebaseerd op een foto en een uitdraai met daarin een taxatie door een door de officier van justitie aangewezen taxateur. Er was verder niet gebleken dat de waardevaststelling op onjuiste wijze zou hebben plaatsgevonden, aldus de korpsbeheerder.

Bij zijn standpunt voegde de korpsbeheerder een foto van de bromfiets (zie Achtergrond, onder 4) en een uitdraai met daarin onder meer een taxatie van de bromfiets, waarop stond vermeld dat de taxatiewaarde van de bromfiets € 75 was. Volgens de korpsbeheerder had de taxateur deze waarde omstreeks november 2002 bepaald, en daarbij rekening gehouden met de staat waarin de bromfiets op dat moment verkeerde en met het feit dat deze inmiddels al ruim een jaar ongebruikt bij de politie werd bewaard. De staat van de bromfiets werd in de uitdraai echter niet nader omschreven.

Verder deelde de korpsbeheerder op verzoek van de Nationale ombudsman nog mee dat direct na het uit het verkeer halen van de bromfiets, de staat van het voertuig en de waarde ervan niet waren geregistreerd. Het registreren van de waarde vond pas plaats in november 2002, nadat er een beslissing van de officier van justitie was gekomen. De kennisgeving van inbeslagneming werd op 11 juni 2002 naar het arrondissementsparket te Den Haag gestuurd. Dit kon niet eerder, omdat de brommer eerst nog technisch moest worden onderzocht, aldus de korpsbeheerder.

3. Bij zijn standpunt voegde de korpsbeheerder eveneens een door politieambtenaar C. opgemaakt proces-verbaal en kennisgeving van inbeslagneming van de bromfiets. In dit proces-verbaal is onder meer opgenomen dat verdachte de eigenaar was van het inbeslaggenomen goed en tevens bestuurder was. Voor technisch onderzoek werd de bromfiets uit het verkeer genomen. Nadat was gebleken dat het vermogen de 2 kilowatt ruim te boven ging werd de cilinderinhoud onderzocht, die 65 cc bleek te zijn, aldus het proces-verbaal. Uit het proces-verbaal was verder niet op te maken waarom de bromfiets hierna in beslag werd genomen.

4. Op verzoek van de Nationale ombudsman liet de fungerend hoofdofficier van justitie te Den Haag weten dat het proces-verbaal van inbeslagname op het parket werd ontvangen op 13 juni 2002. Op 20 september 2002 is bij het aflezen van het beslagformulier per abuis een foutieve beslissing tot vernietiging van de bromfiets aan de politie gestuurd. Op 8 oktober 2002 trok het parket deze beslissing weer in en gaf de opdracht om het beslag te deponeren. Op 24 januari 2003 besloot de officier van justitie de zaak tegen verzoeker te seponeren wegens gebrek aan bewijs.

5. In reactie op het hiervóór weergegeven verslag van bevindingen liet politieambtenaar C. echter weten dat het nooit de bedoeling was geweest om de bromfiets in beslag te nemen. De bromfiets was slechts aan het politiebureau om aan een technisch onderzoek te worden onderworpen. Daarom was op dat moment niet overgegaan tot beschrijving, hetgeen gewoonlijk gangbaar is. Het was namelijk de bedoeling de bromfiets na technisch onderzoek terug te geven. Het feit dat pas op een (veel) latere datum werd besloten de bromfiets toch in beslag te nemen, heeft de normale procedure bij inbeslagneming dwars gezeten. Hiermee probeerde hij de zaak niet recht te praten, doch slechts te verklaren, aldus C.

Beoordeling

6. Wanneer een klacht over een besluit van een bestuursorgaan tot afwijzing van een verzoek om schadevergoeding niet kan worden onderworpen aan het oordeel van de bestuursrechter, is de Nationale ombudsman bevoegd die klacht te onderzoeken en te beoordelen, maar stelt hij zich terughoudend op. In zo'n geval is immers de burgerlijke rechter de instantie die bij uitsluiting bevoegd is om bindend te beslissen over de vraag of, op grond van bepalingen van burgerlijk recht, het betrokken bestuursorgaan is gehouden om de gestelde schade te vergoeden.

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Wat betreft de gehoudenheid tot schadevergoeding brengt het redelijkheidsvereiste met zich mee dat de overheidsinstantie mag weigeren om financiële aansprakelijkheid voor ontstane schade te aanvaarden indien zij in redelijkheid het standpunt kan innemen niet verplicht te zijn tot vergoeding van de door de burger opgegeven schade. In dat geval kan de

overheidsinstantie het aan de burger overlaten om vragen betreffende de onrechtmatigheid van het handelen of betreffende de overige voorwaarden om de schadeclaim toe te wijzen desgewenst aan het oordeel van de burgerlijke rechter te onderwerpen. Dit is alleen anders indien op voorhand duidelijk is dat het standpunt van de overheidsinstantie niet houdbaar is in een civiele procedure. In dat geval is de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding in strijd met het redelijkheidsvereiste.

8. Politieambtenaar C. heeft verzoekers bromfiets op 30 oktober 2001 meegenomen naar het politiebureau voor technisch onderzoek naar de snelheid ervan. Hoewel de bromfiets hierna in beslag is genomen, heeft C. tijdens dit onderzoek aangegeven dat het naar zijn oordeel nooit de bedoeling was geweest om dit te doen. Verder is uit het onderzoek geen reden naar voren gekomen, op grond waarvan wél tot in beslagneming had moeten worden overgegaan.

Gelet op hetgeen in de Aanwijzing inbeslagneming bij verkeersdelicten (zie Achtergrond, onder 3.) is vermeld omtrent de voorwaarden voor inbeslagneming, kan worden geconcludeerd dat het niet noodzakelijk is geweest dat de bromfiets van verzoeker in beslag is genomen. Controle van de maximumsnelheid is immers een eenvoudig onderzoek, en niet is gebleken dat herstel van het voertuig niet redelijkerwijs mogelijk en niet te verwachten was. De Nationale ombudsman komt dan ook tot de conclusie dat niet alleen de handelwijze rond de registratie van de inbeslaggenomen goederen maar ook de inbeslagneming zelf niet behoorlijk was.

Gezien het voorgaande moet worden geoordeeld dat de overweging om vanwege de staat van de bromfiets na een jaar te hebben stilgestaan tot een schadevergoeding te komen van slechts € 75, zo evident onjuist is, dat de politie niet in redelijkheid tot deze beslissing had kunnen komen. Dit is in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

9. Het voorgaande geeft aanleiding om een aanbeveling te doen om met verzoeker in overleg te gaan over de waarde van de bromfiets ten tijde van de inbeslagneming, en opnieuw te komen tot een schadevergoeding, met inachtneming van het oordeel van de Nationale ombudsman dat de inbeslagneming van de bromfiets niet behoorlijk is geweest.

10. Hoewel de Nationale ombudsman hiervoor heeft vastgesteld dat de inbeslagneming van de bromfiets niet behoorlijk is geweest, wordt ten aanzien van de wijze waarop dit heeft plaatsgevonden nog wel het volgende overwogen.

Allereerst stelt de Nationale ombudsman vast dat de politie bij de inbeslagneming van de bromfiets niet heeft vermeld in welke staat de bromfiets zich op dat moment bevond. Dit is niet conform de in 2001 geldende Handleiding inbeslagneming en de Aanwijzing inbeslagneming bij verkeersdelicten. Nu deze vermelding ontbreekt, is het niet mogelijk om

te verifiëren of de door de taxateur in november 2002 vastgestelde waarde in overeenstemming is met de werkelijke waarde. Dit is niet juist. Daarbij doet kennisneming van de foto van de bromfiets de Nationale ombudsman vermoeden dat de waarden niet in overeenstemming zijn met elkaar.

Vervolgens stelt de Nationale ombudsman vast dat het proces-verbaal inzake de inbeslagneming pas zeven en halve maand na het voorval is ingestuurd aan de officier van justitie. De korpsbeheerder heeft aangegeven dat deze tijd nodig zou zijn geweest voor technisch onderzoek. Daarbij is niet aangegeven dat sprake was van enige bijzonderheid die deze lange termijn zou kunnen rechtvaardigen. Hoewel begrijpelijk is dat technisch onderzoek enige tijd duurt, acht de Nationale ombudsman de termijn van zeven en halve maand in dit geval te lang en in strijd met de Aanwijzing inbeslagneming bij verkeersdelicten. In deze aanwijzing wordt nadrukkelijk aangegeven dat een snelle inzending van het proces-verbaal nodig is in dit soort zaken. Het is eveneens niet juist dat dit is gebeurd.

Verder is tijdens het onderzoek komen vast te staan dat de bromfiets van verzoeker onterecht is vernietigd. Hoewel is duidelijk geworden dat de officier van justitie op 21 september 2002 per abuis aan de politie had doorgegeven dat de bromfiets ter vernietiging aan de Dienst Domeinen moest worden overgedragen, had de politie de vernietiging kunnen voorkomen door de bromfiets ook daadwerkelijk aan deze dienst over te dragen. In plaats daarvan heeft de politie de bromfiets op 5 december 2002 ter vernietiging overgedragen aan een derde, waardoor de rectificatie van de officier van justitie ten aanzien van de vernietiging van de bromfiets aan de Dienst Domeinen zijn doel heeft gemist.

Hierbij moet ook nog worden opgemerkt dat de politie, na de eerste beslissing van de officier van justitie, nog twee maanden heeft gewacht met het taxeren van de bromfiets. Ook dit is niet juist geweest.

Ten slotte stelt de Nationale ombudsman vast dat de politie verzoeker met zijn schadeclaim lange tijd heen en weer heeft gestuurd, voordat hij uiteindelijk pas op 2 augustus 2006 een inhoudelijk antwoord kreeg op de vraag wat er precies met zijn bromfiets was gebeurd.

Dit alles overziend en mede in aanmerking genomen de tijd die de politie erover heeft gedaan om het proces-verbaal in te sturen, moet worden geoordeeld dat ook bij behoorlijke inbeslagneming de overweging om tot een schadevergoeding van slechts € 75 te komen, zo evident onjuist is, dat de politie niet in redelijkheid tot deze beslissing had kunnen komen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden is gegrond ten aanzien van:

- het nalaten om de bezittingen te registreren, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid;
- de hoogte van de schadevergoeding, wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

AANBEVELING

De beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden wordt in overweging gegeven om met verzoeker in overleg te gaan over de waarde van de bromfiets ten tijde van de inbeslagname, en opnieuw te komen tot een schadevergoeding, met inachtneming van het oordeel van de Nationale ombudsman dat de inbeslagname van de bromfiets niet behoorlijk is geweest en met inachtneming van hetgeen hiervoor onder II sub 10. is overwogen.

Onderzoek

Op 10 augustus 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Zoetermeer, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd een ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Deze ambtenaar maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek is deze ambtenaar alsnog gehoord.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor strafrechtelijk politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan de korpsbeheerder en aan de hoofdofficier van justitie een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de korpsbeheerder en betrokken ambtenaar C. gaven aanleiding het verslag te wijzigen en aan te vullen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van verzoeker van 8 augustus 2006 met bijlagen.

Het standpunt van de korpsbeheerder van 5 december 2006 met bijlagen.

De reactie van verzoeker, ontvangen op 3 januari 2007.

De reactie van de korpsbeheerder van 24 april 2007 met bijlagen.

Een reactie van de fungerend hoofdofficier van justitie te Den Haag op vragen van de Nationale ombudsman van 14 juni 2007.

De verklaring van betrokken politieambtenaar C. van 26 juli 2007.

Een reactie van verzoeker van 13 september 2007.

Een reactie van politieambtenaar C. van 13 september 2007.

Een reactie van de korpsbeheerder van 18 september 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

Artikel 117

"1. De inbeslaggenomen voorwerpen worden niet vervreemd, vernietigd, prijsgegeven of tot een ander doel dan het onderzoek bestemd, tenzij na verkregen machtiging.

(...)

3. De in het eerste lid bedoelde machtiging is gericht tot de bewaarder of aan de ambtenaar die de voorwerpen in afwachting van hun vervoer naar de bewaarder onder zich heeft. Degene aan wie de machtiging is gericht, draagt zorg voor de bepaling van de waarde die het voorwerp op dat moment bij verkoop redelijkerwijs zou hebben opgebracht.

(...)"

2. Handleiding inbeslagneming (artikel 94 WvSv) (reg. nr. 1999H001) van het College van procureurs-generaal van 2 februari 1999, geldend tot en met

1 maart 2003

"In deze handleiding wordt aangegeven welk beleid het openbaar ministerie en/of de politie dient te voeren bij inbeslagneming van voorwerpen op grond van artikel 94 WvSv. Deze handleiding heeft ten doel gesignaleerde problemen op het gebied van inbeslagneming zoveel mogelijk te verminderen en een uitleg van de wettelijke regeling te geven.

(...)

De inbeslaggenomen voorwerpen moeten zo nauwkeurig mogelijk worden beschreven. Ook de waarde van het voorwerp moet worden bepaald. Zo nodig dient het voorwerp ook op foto of video te worden vastgelegd. Dit ter voorkoming van bewijsproblemen in de strafzaak en met het oog op eventuele schadeclaims."

3. Aanwijzing inbeslagneming bij verkeersdelicten (Stcr. 1999, 212 en 1999, 231) van het College van procureurs-generaal van 1 november 1999, geldend tot en met 31 december 2003

"Deze aanwijzing heeft een aanvullend karakter op de handleiding inbeslagneming (...). Het gestelde in de handleiding inbeslagneming (art 94 WvSv) is eveneens van toepassing op verkeersdelicten, tenzij hiervan in deze aanwijzing uitdrukkelijk wordt afgeweken.

(...)

Beslag zal worden gelegd indien dit naar het oordeel van de opsporingsambtenaar voor de bewijsvoering nodig is, maar dient niet langer te duren dan noodzakelijk in het belang van het onderzoek.

(...)

2. De inbeslagneming

Voertuigen of onderdelen daarvan die niet voldoen aan de wettelijke vereisten worden in beslag genomen indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat herstel niet mogelijk is, of door de kosten ervan niet te verwachten is. Indien de demontage van het betrokken onderdeel op een eenvoudige wijze kan geschieden, beperkt de inbeslagneming zich tot dat onderdeel. Met nadruk, ter voorkoming van misverstanden, wordt opgemerkt dat het van belang is duidelijk, schriftelijk, vast te leggen wat wél en wat níet in beslag wordt genomen.

(...)

3. Afzien van inbeslagneming

Indien herstel van het voertuig of vervanging van een onderdeel daarvan redelijkerwijs mogelijk en te verwachten is, kan van inbeslagneming worden afgezien.

(...)

8. Het proces-verbaal

Bij inbeslagneming wordt steeds proces-verbaal opgemaakt. Dat geschiedt ook als van inbeslagneming wordt afgezien omdat het voorwerp is hersteld of vernietigd.

Het proces-verbaal wordt met de kennisgeving van inbeslagneming en een eventuele afstandsverklaring rechthebbende aan het OM toegezonden.

Een snelle inzending is nodig om op korte termijn een beslissing over de afwikkeling van het in verkeerszaken vaak omvangrijke beslag te kunnen verkrijgen.

(...)

In het proces-verbaal wordt de staat vermeld waarin het voorwerp zich bevindt of het bedrag dat het voorwerp bij vernietiging - bijvoorbeeld door sloop - heeft opgebracht. In de kennisgeving van inbeslagneming wordt de geschatte waarde van het voorwerp opgenomen."

4. De door de korpsbeheerder toegestuurde foto van verzoekers bromfiets